

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Ion Cerchez

(art. 326 alin. (1) Cod penal)

*(Dosarul nr. 1ra-95/2023)
(1-18097223-01-1ra-20012023)*

Recurs depus până la 01 septembrie 2023, respins deoarece este vădit neîntemeiat. Determinarea la discuții despre o infracțiune comisă anterior nu constituie o provocare la infracțiune.

18 decembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătorești

Prima instanță – Tamara Mereuță

Instanța de apel – Iurie Iordan, Elena Cojocari, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Ion Cerchez,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Bleșceaga, *Președinte,*

Ghenadie Eremciuc,

Alexandru Negru, *judcători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Ion Cerchez s-a născut în anul 1982 în raionul Orhei. El a fost acuzat de trafic influență, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

2. Ion Cerchez a fost apărat de avocatul Anatolie Pitel.

3. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Ion Cerchez a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin.(1) Cod penal la doi ani de închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe un termen de cinci ani. A fost soluționată soarta corpurilor delictive și confiscarea specială.

4. La 22 noiembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis apelul apărătorului Anatolie Pitel, a casat sentința în latura penală și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Ion Cerchez, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. La 11 ianuarie 2023, apărătorul Anatolie Pitel a înaintat recurs, solicitând casarea deciziei cu achitarea inculpatului.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 16 ianuarie și a fost finisată la 02 octombrie 2018. Prima instanță a examinat cauza în perioada 07 noiembrie 2018 – 24 iunie 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 02 septembrie 2021 – 22 noiembrie 2022. Dosarul a ajuns în Curtea Supremă de Justiție la 20 ianuarie 2023.

ÎN FAPT

7. Ion Cerchez, în mun. Chișinău, în luna august 2017, atunci când era persoană publică și deținea funcția de ofițer superior de investigație în sectorul de poliție nr. 3 al Inspectoratului de Poliție Centru, s-a prevalat în fața lui Gheorghe Ioniță că are influență asupra procurorilor din cadrul procuraturii mun. Chișinău of. Buiucani. Pentru exercitarea influenței respective în scopul determinării procurorilor din procuratura mun. Chișinău of. Buiucani să nu pornească o cauză penală în baza art. 290 Cod penal în legătură cu deținerea ilegală de arme de către Veaceslav Ioniță, el a pretins și, în perioada 22-31 august 2017, a primit de la Gheorghe Ioniță, suma de 1500 de euro. Ulterior, după ce nu a reușit să obțină

rezultatul promis, iar cauza penală a fost transmisă după competență la procuratura Hîncești, Cerchez s-a prevalat în fața lui Veaceslav Ioniță că are influență asupra procurorului din cadrul procuraturii Hîncești care avea în gestiune cauza penală inițiată în baza art. 290 Cod penal. Pentru exercitarea influenței respective în scopul determinării procurorului din procuratura Hîncești să emită o ordonanță de clasare a cauzei penale pornite în baza art. 290 Cod penal în raport cu Veaceslav Ioniță, pe lângă suma de 1500 de euro primită anterior, el a mai pretins și primit, în s. Bobeica r-nul Hîncești, în perioada 12-14 octombrie 2017 de la Veaceslav Ioniță, suma de 1000 de euro. Faptele respective au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal – trafic de influență.

b. Probatoriul acuzării

8. La 09 ianuarie 2018, aproximativ la ora 11.35, Gheorghe Ioniță a depus un denunț la Secția Urmărire penală a Serviciului protecție internă și anticorupție al MAI, în care reclama acțiunile ilegale ale lui Ion Cerchez de extorcare și primire de Gheorghe Ioniță a 2500 de euro, pe motiv că are influență și poate să o exercite în raport cu procurorul care gestiona cauza penală pornită în raport cu el în baza art. 290 Cod penal. (f. d. 18, vol. I).

9. Audiata în calitate de martor la 09 ianuarie 2018, Gheorghe Ioniță a comunicat că după ce la domiciliul tatălui său, Veaceslav Ioniță a fost făcută o percheziție în cadrul căreia s-a găsit o armă cu țevă lisă tăiată scurt, l-a apelat pe cunoscutul său Ion Cerchez să-l întrebe dacă poate fi pornită o cauză penală în legătură cu obiectele depistate. Cerchez i-a solicitat să se întâlnească și în cadrul întrevederii i-a spus că, dacă vrea să-și vadă tatăl în libertate, trebuie să-i dea 1500 de euro pentru a influența expertii și procurorul ca să nu pornească urmărirea penală. Gheorghită i-a transmis banii la 22 august 2017 în mun. Chișinău. În septembrie 2017 au aflat că dosarul a fost pornit, tatăl său fiind chemat să dea declarații la Inspectoratul de Poliție Hîncești. El l-a contactat pe Cerchez și i-a cerut o întrevedere. În cadrul întâlnirii acesta i-a spus că banii sunt dați la procuratură la Buiucani, dar o să-i ia și prin intermediul unor cunoscuți o să-l influențeze pe procurorul din Hîncești să claseze dosarul. La 15 octombrie 2017 Ion Cerchez s-a prezentat cu automobilul personal la poarta tatălui său, în satul Bobeica din Hîncești și a mai pretins 1000 de euro pentru a exercita influența asupra procurorului. Veaceslav Ioniță i-a transmis lui Cerchez suma pretinsă tot atunci, în prezența lui Gheorghe Ioniță. La 22 decembrie 2017 cauza a fost trimisă în judecată, iar Cerchez a început să-l evite. La 06 ianuarie 2018 el a făcut legătură cu Ion și i-a solicitat restituirea banilor. Acesta a promis că o să-i întoarcă. Atunci când a fost avertizat că în caz de nerestituire a banilor va fi denunțat la poliție, Cerchez l-a amenințat pe Ioniță că în asemenea caz, într-o bună zi se va trezi cu grenade în portbagaj sau cu droguri în gospodărie. Ioniță a indicat că pentru a se proteja a înregistrat anumite discuții cu telefonul său mobil (f.d. 19-20 vol. I). La audierea din 14 februarie 2018 Gheorghe Ioniță a comunicat suplimentar că în prima fază, Ion Cerchez l-a informat că va urma o percheziție și la domiciliul său din str. Cuza Vodă, dar el a rugat persoanele

publice să nu o mai facă. Atunci el i-a spus că pentru influențarea procurorului Sergiu Zamă de la procuratura Buiucani și expertul trebuie 1500 de euro. Ulterior după ce dosarul a fost trimis la Hîncești, Ion Cerchez l-ar fi telefonat în prezența sa pe procurorul Remus Moruz cu care pretindea că este în relații de prietenie și care ar putea să rezolve cazul fără careva impedimente. La 15 octombrie 2017 Cerchez l-a apelat pe Veaceslav Ioniță și i-a solicitat să iasă la poartă. Ulterior Cerchez i-a transmis instrucțiuni referitoare la modelul de cerere care trebuie transmisă în adresa OUP privind clasarea dosarului (f.d. 67 vol. I). După ce dosarul a fost transmis în instanță, Cerchez i-a spus că va merge la procurorul Moroz să-i solicite restituirea banilor. În ședință de judecată martorul Gheorghe Ioniță a făcut declarații similare. El a concretizat că suma de 1500 euro a transmis-o lui Cerchez la restaurantul „Roata Morii” din Chișinău în prezența lui Victor Gînu. S-a adresat cu plângere la CNA deoarece Cerchez nu-i răspundea la telefon. Dacă Ion Cerchez îl ajută pe tatăl său, nu avea să scrie plângere la poliție.

10. Audiata în calitate de martor la 09 ianuarie 2018, Veaceslav Ioniță a făcut declarații identice cu cele date de Gheorghe Ioniță (f.d. 21-22 vol.I). La audierea suplimentară din 15 iunie 2018 (f.d. 186 vol. I) Ioniță Veaceslav a indicat că la 11 iunie 2018 pe la amiază s-a întâlnit cu Ion Cerchez pe str. Alba Iulia din mun. Chișinău. Cerchez i-a spus că el știe că merge vorba că trebuie să întoarcă banii și că el are soveste. A explicat că el are un credit la bancă și este în dificultate dar va vinde un automobil și atunci va veni personal și va întoarce banii. Ulterior a mai avut o discuție cu Cerchez la 15 iunie 2018. În cadrul acesteia el i-a spus că trebuie să plece în Germania și are nevoie de bani. Cerchez i-a spus că se grăbește la serviciu dar diseară va veni pe la el. La final i-a reproșat că nu face bine ceea ce face și se ocupă cu lucruri urâte. În ședință de judecată (f.d. 187 vol. III) martorul Ioniță Veaceslav a făcut declarații similare. El a precizat că în iunie 2018 când a mers să vorbească cu Ion Cerchez era înzestrat cu tehnică audio și video. El nu a avut careva conflicte cu nici un procuror sau polițist.

11. La 09 ianuarie 2018, a fost ridicat de la Gheorghe Ioniță telefonul mobil de model „IPHONE 6”, de culoare aurie (Vol. I f. d. 26). În mapa dictofon din telefon a fost depistată o înregistrare din 12 octombrie 2017 a unei discuții dintre Gheorghe Ioniță și Ion Cerchez. În cadrul acestei convorbiri Cerchez afirmă de mai multe ori că a vorbit cu persoane publice pentru a influența expertul și procurorul de la Buiucani însă dosarul a fost trimis după competență. Cerchez repetă de mai multe ori această chestiune (f.d. 27-51). În aceeași mapă au mai fost depistate două înregistrări care au fost ascultate și stenografiate (f.d. 54-55 vol. I). În cadrul acestora, Ion Cerchez îi spune lui Gheorghe Ioniță că va merge la Buiucani să se clarifice ce s-a întâmplat și să le ceară socoteală pentru ce au luat banii. Tot el susține că o să meargă și la Hîncești să se întâlnească cu cel de la Hîncești să vorbească cu el ca să-l liniștească să nu aiurească. Gheorghe Ioniță îi spune la un moment dat că în caz că nu se hotărăște el spune totul, la care Ion Cerchez îl înjură, îi spune că nu vorbește cu maică-sa aici. În aplicația viber instalată pe telefon au fost depistate discuții între Gheorghe Ioniță și Ion Cerchez

în care ultimul susține de mai multe ori că va merge să vorbească și cere la 10 octombrie 2017 date referitoare la persoana în procedura căreia se află materialul.

12. La 12 ianuarie 2018, a fost ridicat de la Veaceslav Ioniță telefonul mobil de model „Samsung S5” de culoare albă (Vol. I, f. d. 59). În urma examinării telefonului mobil s-a depistat un schimb de mesaje între Veaceslav Ioniță și Ion Cerchez prin intermediul aplicației „Viber”. Veaceslav Ioniță i-a transmis captura de ecran a unei plîngeri adresate OUP, iar Ion Cerchez aprobă că poate fi depusă și că e bună (f.d. 60-62 vol. I).

13. Analiza operațională (f.d. 85 vol.I) a descifrărilor convorbirilor telefonice ridicate autorizat (f.d. 74, 77 vol. I) de la operatorul de telefonie mobilă denotă că în perioada 01 iunie 2017 - până la 02 februarie 2018 au existat mai multe legături telefonice avute între Gheorghe și Veaceslav Ioniță cu Ion Cerchez. Descifrările și analiza acestora confirmă deplasarea lui Ion Cerchez la 14 octombrie 2017 aproximativ la ora 14 58 pe itinerarul Criuleni s. Coșernița, s. Dahnovici (vecin cu s. Bobeica) r-l Hîncești. Aceleași informații relevă că numerele de telefon ce aparțineau lui Gheorghe și Veaceslav Ioniță în același moment (14 octombrie 2017) erau deservite de antena instalată în s. Dahnovici (învecinat de s. Bobeica Hîncești). Procesul verbal de examinare a descifrărilor (Vol. I, f.d.137-147, f.d. 148-150) relevă concluzia că aceste informații confirmă declarațiile martorilor Gheorghe și Veaceslav Ioniță că Ion Cerchez s-a deplasat în satul Bobeica, r-nul Hîncești unde a mai primit 1000 de euro.

14. Discuția purtată între Veaceslav Ioniță și Ion Cerchez la 15 iunie 2018 a fost interceptată și înregistrată autorizat (f.d. 160-163). Întrevederea între cei doi a avut loc la 15.06.2018 pe str. Paris, mun. Chișinău în intervalul de timp cuprins între orele 13:01 - 13:03 și la 15.06.2018 la intersecția străzilor Gheorghe Asachi și Mitropolit Gurie Grosu, mun. Chișinău în intervalul de timp cuprins între orele 07:57 - 07:58. Interceptarea și procesul verbal de cercetare a acesteia (f.d.177-179 Vol. I) denotă că Veaceslav Ioniță i se adresează lui Ion Cerchez cu întrebarea de ce nu-i răspunde la telefon, la care acesta evită răspunsul. Ulterior Ioniță îl informează că îi trebuie banii și-l întreabă dacă a dat mașin, la care Cerchez spune că acum nu are timp, dar diseară se vor întîlni și vor discuta, reproșându-i că ei nu procedează frumos.

15. Înregistrarea convorbirii telefonice purtate de Ion Cerchez și un cumătru de al său la 11 iunie 2018 (f.d. 216 vol. I). Interceptarea discuției a fost autorizată (f.d. 203 vol. I). În cadrul convorbirii Ion Cerchez se plînge cumătrului său că depune raport de eliberare din funcție. Atunci cînd explică motivele eliberării el folosește următoarea expresie ”nu faci nici o p... (necenzurat), toți te pasesc din toate părțile, toți nu știu ce vor, telefoane a ascultare, nevoi”. ”Toți se duc, la noi trei pațani s-au eliberat, dă-i (necenzurat), cu CNA-ul lor” (f.d. 216 -217 vol. I).

16. Înscrierile ridicate la 19 iulie 2018 (f.d. 25 vol. II) din cauza penală 2017031700 de la judecătoria Hîncești (f.d. 27-154 vol. II), atestă pornirea la 11 septembrie 2017 a urmăririi penale în temeiul art. 290 alin. (1) Cod penal pe

faptul depistării la 22 august 2017, la perchezița domiciliului lui Veaceslav Ioniță din s. Bobeica Hîncești a unor părți componente de arme de vînătoare cu țeavă lisă și muniții. Cauza a fost la conducerea procurorului Sergiu Zamă din procuratura Buiucani din 11 pînă la 13 septembrie 2017 cînd prin ordonanța procurorului ierarhic a fost trimisă după competență în adresa procurorului șef de la procuratura Hîncești, Remus Moruz.

17. Martorul Victor Gînu în ședința de judecată a declarat (f.d. 205-207 vol. III) că pe Ion Cerchez îl cunoaște de 3-4 ani. Gheorghe Ioniță îi este moș pe linia mamei. A indicat că au fost mai multe întâlniri unde era el, Ion Cerchez și Gheorghe Ioniță. Pe drum, spre restaurantul „Roata Morii” din Chișinău, Gheorghe i-a povestit că dorește să discute cu Ion Cerchez despre un dosar intentat tatălui său și Ion trebuia să-l ajute contra sumei de 1500 euro. La întâlnire erau toți trei. Au discutat despre cazul lui Veaceslav Ioniță, după care i-a dat banii. Despre persoane concrete nu au discutat.

c. Probatoriul apărării

18. Martorul Dinu Breabin în ședința de judecată (f.d. 196-202, vol. III), a declarat că, îl cunoaște pe Ion Cerchez din anul 2017, au fost colegi. A indicat că în 2017 a venit o persoană, căreia îi cunoaște doar numele - Gheorghe din Hîncești, un cunoscut al lui Ion Cerchez. Din discuții a înțeles că tatăl acestuia are probleme și a avut percheziție acasă, iar Ion Cerchez îi era dator cu 1000 euro. În schimbul neachitării acestor bani, Ion Cerchez urma să-l ajute cu poliția. Ion Cerchez a refuzat, spunând că banii împrumutați, pentru reparația în apartament, îi va restitui. Peste o lună a venit Gheorghe cu tatăl său și din discuții, tatăl lui Gheorghe îi spunea să-l ajute cu poliția în contul datoriei, însă Ion Cerchez i-a refuzat. Gheorghe, a început să-l preseze pe Ion Cerchez. Asta s-a întîmplat în luna noiembrie, în timp ce se afla cu acesta la fața locului la un omor. A auzit cum Gheorghe îl amenința pe Ion că, are înregistrare telefonică și o să facă așa ca să-l dea pe Ion afară de la lucra. Iar în caz că tatăl său va merge la închisoare o să-l împuște. Ulterior, el i-a propus lui Ion Cerchez să depună plîngere pe acest fapt. Ion Cerchez a scris plîngerea, însă nu a transmis-o. Nu a auzit discuții de a lui Ion Cerchez ca să hotărască careva probleme legate de cauze penale. Cînd a venit prima dată Gheorghe la birou a zis „hai din contul datoriei să rezolve problema lui tata”. Gheorghe i-a zis: „hai, ajută-mă să soluționez problema lui tata din contul la datoria cu euro”. Personal a auzit doar de suma de 1000 euro .

19. Martorul Andrei Iuzic în ședința de judecată a declarat că (f.d. 203-204, vol. III), cu Ion Cerchez au activat împreună și sunt în relații bune. În anul 2017 în luna februarie-martie în birou la Ion Cerchez a venit un agent - șef. Din discuții a auzit că, Ion a menționat că are probleme financiare pentru reparație în apartament. Domnul care a venit la Ion Cerchez s-a oferit să-l ajute cu mijloace financiare, după care a plecat. Cînd a revenit în birou, Ion, Cerchez număra ceva bani, în jur de 1000 euro ca să-și poată procura bunuri de care avea nevoie. În

următoarea zi a mers și l-a ajutat pe Cerchez să procure bunuri de la piața „Domos”. Din câte își aduce aminte acel domn singur s-a oferit să transmită bani și a zis că, va aștepta cât va fi nevoie.

20. Plîngerea, explicația și cererea lui Ion Cerchez din 15 și respectiv 23 iunie 2018 (f.d. 172-173 Vol. II) înregistrate în cancelaria SPIA. Din conținutul lor reiese că Ion Cerchez a sesizat SPIA precum că este hărțuit de către membrii familiei Ioniță. El a indicat că a împrumutat de la Gheorghe Ioniță suma de 1000 de euro. Tot în toamna anului 2017 Ioniță au comis o infracțiune legată de traficul de droguri și aflînd că sunt documentați de finul său de cununie Covaci Andrei, cu care nu vorbește de doi ani, ei au început să-l preseze pentru a influența mersul anchetei prin intermediul finului său. L-au amenințat că în caz contrar prin intermediul unor cunoștințe din cadrul SPIA va face în așa fel ca să fie arestat. Atunci cînd în cadrul percheziției la domiciliul lor a fost depistată o armă ei au pretins că el stă în spatele problemelor lor cu legea și l-au amenințat cu moartea dar și cu organizarea unui dosar penal prin intermediul cunoșcătorilor din cadrul MAI (Vol.II. f.d. 180, 157-179).

21. La plîngere și explicație a fost anexată și sentința [nr.1-352/2017](#) din 02 aprilie 2018 emisă de judecătoria Chișinău sediul Ciocana în privința lui Ioniță Gheorghe și Vadim Zvertovschi (f.d. 174 vol. II). Prin sentință, Ioniță Gheorghe și Vadim Zvertovschi au liberați de răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor stabilite de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal și respectiv art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal deoarece au colaborat cu organul de urmărire penală (art. 217 alin. (5) Cod penal). Gheorghe Ioniță după ce a înstrăinat droguri unui investigator sub acoperire și a fost reținut, a acceptat să colaboreze cu procurorul. La 20 iulie 2017 el a semnat o cerere de colaborare cu organul de urmărire penală arătînd că este gata să colaboreze în calitate de investigator sub acoperire și să acorde ajutor în vederea descoperirii surselor de procurare a drogurilor și a tuturor persoanelor care au contribuit la săvîrșirea infracțiunii. Această cerere a fost acceptată de procuror conform art. 217 alin. (5) Cod penal. În rezultat Ioniță Gheorghe a contribuit la documentarea vînzării de droguri de către Vadim Zvertovschi. După documentare și Zvertovschi a acceptat să colaboreze ceea ce a determinat liberarea ambilor de răspundere penală. Din sentință reiese că Andrei Covaci a fost persoana care cunoștea acțiunile primului investigator, Ion Murafa.

22. Ion Cerchez a pledat nevinovat. El a afirmat că nu a luat bani nici de la Gheorghe și nici de la Veaceslav Ioniță. După percheziție, Gheorghe Ioniță a venit la el și i-a spus că au găsit la el acasă niște cartușe. Tatăl și fiul Ioniță au avut permanent probleme cu legea și el nu prea a vrut să se implice pentru a i le rezolva. Într-o discuție cu referire la reparația apartamentului, Ioniță i-a propus să-l ajute cu bani, adică să-i împrumute bani. Chiar în acel moment a scos o mie de euro și i-a dat. Ulterior, au apărut condiționări privind neîntoarcerea banilor în schimbul intervenției în cauza penală. Ca urmare a refuzului, au apărut presiuni, amenințări directe și indirecte, inclusiv intimidări prin invocarea unor legături cu

angajați ai SPIA și afirmații potrivit cărora, în lipsa colaborării, ar putea fi făcute publice informații compromițătoare. În acest context, ofițerul a formulat două cereri către Secția de Protecție din cadrul MAI, invocând faptul că, este șantajat de persoane cu antecedente penale și legături cu grupări criminale. Declarațiile lui Gheorghe Ioniță precum că, a luat bani pe str. Hristo Botev, lângă un restaurant nu-s adevărate. Sunt false și declarațiile că, a mers la ei în sat și i-au transmis 1000 de euro. Locul de lângă restaurant este supravegheat video, iar înregistrările erau să fie anexate la dosar. A precizat că, deși nu avea dreptul să accepte bani, sprijinul primit de la Gheorghe Ioniță a fost oferit inițial necondiționat, ulterior transformându-se într-un mijloc de șantaj.

d. Sentința

23. La [23 iunie 2021 Judecătoria Hîncești, sediul Central](#), l-a recunoscut vinovat pe Ion Cerchez de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. El a fost condamnat la închisoare pe termen de doi ani în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice pe un termen de cinci ani. S-a confiscat de la Ion Cerchez suma de 2.500 de euro. A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

24. Instanța de judecată a constatat că, probele cercetate în ședința de judecată, raportate la declarațiile inculpatului, demonstrează vinovăția lui Ion Cerchez în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal. Instanța de judecată a apreciat critic și a respins declarațiile martorilor Dumitru Breabin și Andrei Guzic. S-a indicat că acestea nu coroborează cu celelalte probe administrate în dosar și constituie o încercare de a ajuta inculpatul să se eschiveze de răspundere penală. Prin procesele-verbale de examinare a telefoanelor ridicate de la Veaceslav și Gheorghe Ioniță, s-au identificat convorbiri între Gheorghe Ioniță și Ion Cerchez privind influența lui Ion Cerchez asupra organului de urmărire penală, în vederea clasării cauzei penale inițiate conform art. 290 alin. (1) Cod penal.

c. Apelul și decizia instanței de apel

25. La 06 iulie 2021, apărătorul a depus apel. Solicită casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Ion Cerchez, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii. El susține că probele administrate nu confirmă acuzația. Instanța a greșit când a apreciat veridice declarațiile martorului Ioniță Gheorghe, deși la momentul evenimentelor acesta desfășura activitate de agent sub acoperire și era sub controlul ofițerilor din cadrul SPIA al MAI. El pretinde că înregistrările făcute de Ioniță urmau să fie autorizate, deoarece aceștia erau sub controlul organelor de drept. Apărătorul invocă lipsa de reacție a SPIA la plângerile lui Cerchez privind intimidarea și șantajul la care ar fi fost supus din partea familiei Ioniță. Apelantul a pretins că declarațiile martorilor Gheorghe și Veaceslav Ioniță erau condiționate de absolvirea lor de urmărire și răspundere penală în baza art. 326 alin. (1¹) Cod penală. Instanța nu a luat în calcul că Cerchez și Ioniță Gheorghe erau prieteni iar

ultimul i-a dat bani cu împrumut. Inculpatul trebuia să rezolve problemele indicate de Ioniță în contul banilor primiți anterior cu titlu de împrumut. Se invocă în apel că discuțiile analizate în ședință atestă că Ioniță Gheorghe se adresează lui Ion Cerchez pe tonuri imperative. Consideră că aceste aspecte demonstrează că denunțatorul a exercitat presiuni asupra inculpatului pentru clasarea dosarului penal în privința tatălui său. El i-a solicitat implicarea directă în rezolvarea situației. Susține apărătorul că declarațiile martorului Victor Gânu, nu sunt credibile, deoarece acesta este rudă cu denunțatorul Ioniță Gheorghe și are pornită o cauză penală pentru fals în acte publice. S-a invocat provocarea inculpatului la comiterea infracțiunii de către SPIA prin intermediul lui Gheorghe Ioniță. Instanța nu a dat răspuns acestui argument și nu a luat în calcul că Ioniță a fost cel care a inițiat discuțiile, a înregistrat convorbirile și a acționat ca agent sub acoperire al SPIA al MAI și a comis el însuși o infracțiune de cumpărare de influență. Instanța nu a luat în calcul faptul că organul de urmărire penală nu a păstrat un rol pasiv ci a influențat faptele prin determinarea martorului Ioniță să inițieze și să poarte discuții provocatoare cu Ion Cerchez, în același timp înregistrându-l cu tehnică specială. Apărarea a criticat respingerea declarațiilor martorilor Dinu Breabin și Andrei Guzic.

26. La [22 noiembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul avocatului, inclusiv din oficiu, conform art. 409 Cod de procedură penală. Sentința a fost casată în latura penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care Ion Cerchez, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal a fost liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. Măsura preventivă arestul preventiv a fost revocată. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute. Decizia motivată a fost pronunțată la 13 decembrie 2022.

27. În decizie se menționează că Ion Cerchez a comis infracțiunea de trafic de influență cu intenție directă, iar vina sa se confirmă prin declarațiile martorilor Ioniță Gheorghe și Ioniță Veaceslav, care concordă cu înscrisurile administrate la dosar. În acest sens s-a arătat că procesele verbale a telefoanelor mobile ridicate de la Gheorghe și Veaceslav Ioniță demonstrează că discuțiile cu inculpatul au vizat influențarea organului de urmărire penală pentru clasarea unui dosar penal. Discuțiile nu se refereau la returnarea unui împrumut. S-a conchis că sumele de bani discutate erau legate de intervenția în cauză și nu pot fi interpretate ca simple împrumuturi. Declarațiile martorilor Dumitru Breabin și Andrei Guzic corect nu au fost luate în considerare. S-a explicat că informațiile relevate de aceștia contravin cu celelalte probe din dosar și nu sunt veridice.

28. Instanța a apreciat că faptele incriminate în rechizitoriu sunt dovedite de probele din dosar. Ele conțin toate elementele și semnele obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 326 alin. (1) Cod penal pretinderea acceptarea și primirea unor sume de bani necuvenite de către o persoană care are sau pretinde că are influență asupra unor persoane publice, pentru a realiza această influență în vederea determinării lor să acționeze contrar atribuțiilor de serviciu.

29. Argumentele apărării referitoare la pretinsa provocare organizată de SPIA, la conduita activă a lui Gheorghe și Veaceslav Ioniță, la acționarea acestora sub controlul SPIA, precum și la comiterea de către ei a infracțiunii de cumpărare de influență au fost respinse de instanța. S-a reținut că nu există probe care să demonstreze existența provocării. Afirmațiile respective au fost apreciate ca o încercare a inculpatului de a se sustrage de la răspundere penală. Probele administrate în cauză demonstrează cu certitudine denotă dincolo de orice dubiu vina inculpatului în comiterea faptei. S-a arătat că descifrările anexate la materialele cauzei penale și procesele verbale de examinare a telefoanelor ridicate de la Gheorghe și Veaceslav Ioniță demonstrează că între inculpat și Gheorghe Ioniță au avut loc discuții care vizau cauza penală în baza art. 290 Cod penal și influențarea de către Cerchez a persoanelor publice responsabile de ea, în vederea clasării. Convorbirile în care se abordează restituirea sumelor de bani se referă la întoarcerea banilor dați pentru influențarea persoanelor publice. Acolo nu se menționează nimic despre întoarcerea cărorva împrumuturi.

30. Instanța a respins solicitarea de achitare a inculpatului Ion Cerchez, motivând că vinovăția acestuia este dovedită clar și fără echivoc prin probele administrate. Nu au fost identificate temeieri care să justifice achitarea.

31. S-a constatat că infracțiunea comisă este Deși instanța a constatat că, inculpatul Ion Cerchez a comis infracțiunea de trafic de influență prevăzută la art. 326 alin. (1) Cod penal, săvârșită cu intenție directă, procesul a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție. Infracțiunea, încadrată ca „mai puțin gravă”, a fost comisă între 22–31 august 2017, iar termenul de prescripție de 5 ani prevăzut de lege a expirat la 31 august 2022.

d. Recursul

32. La 11 ianuarie 2023, avocatul Anatolie Pitel, a depus recurs. El solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Susține că învinuirea formulată nu este demonstrată prin probe. Instanța de judecată nu a dat nici o apreciere faptului că Gheorghe Ioniță în perioada iulie 2017 pînă în 2018 a fost sub controlul ofițerilor din cadrul SPIA MAI pe o altă cauză penală și a colaborat confidențial cu aceștia. A invocat sentința din 02 aprilie 2018 care demonstrează colaborarea lui Ioniță. Consideră că în aceste condiții, înregistrările convorbirilor cu Ion Cerchez trebuiau autorizate de judecătorul de instrucție, deoarece poliția îl ghida pe Ioniță. Consideră că Cerchez a fost privat de dreptul la un proces echitabil. Susțin apărătorul că Gheorghe și Veaceslav Ioniță erau pasibili de răspundere în baza art. 326 alin. (1¹) Cod penal și aveau interes sporit de a face declarații contra lui Cerchez pentru a scăpa de răspundere penală.

33. În recurs sunt reiterate o serie de argumente formulate și în apel. Acestea se referă la lipsa răspunsului la argumentul că banii au fost primiți cu împrumut. Discuțiile înregistrate denotă că Gheorghe Ioniță îi solicită imperativ lui Cerchez să se implice în influențarea persoanelor publice. Respingerea neîntemeiată a

declarațiilor martorilor Dinu Breabin și Andrei Guzic și reținerea declarațiilor martorului Victor Gînu care este acuzat de fals în acte publice. Nici prima instanță nici cea de apel nu s-a expus pe marginea argumentelor privind provocarea lui Ion Cerchez. Ioniță era sub controlul poliției iar organul de urmărire penală nu a manifestat un rol pasiv, iar Cerchez a fost provocat la comiterea infracțiunii. Apărătorul nu a invocat în baza căruia temei de drept este formulată cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri:

.....

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

35. În perioada relevantă, art. 326 alin. (1) Cod penal prevedea următoarele:

„(1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate;

MOTIVAREA INSTANȚEI

36. Recursul examinat a fost declarat în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

37. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice

oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-854/2022](#), para. 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (*mutatis mutandis* decizia CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

38. Apărătorul nu a indicat un temei clar de recurs. El invocă lipsa răspunsurilor la argumentele formulate în cererea de apel. Având în vedere argumentele din recurs, acestea vor fi examinate din perspectiva art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia \(nr. 2\)](#), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

39. Completul observă că în recurs au fost reiterate argumentele invocate în apel, fără a indica de ce raționamentele din decizie ar fi arbitrare sau vădit nerezonabile. În decizie sunt arătate motivele pentru care s-a conchis că fapta este demonstrată de probele din dosar, este comisă de Ion Cerchez și întrunește toate elementele obligatorii ale infracțiunii stabilite de art. 326 alin. (1) Cod penal (vezi para. 28). Instanța a explicat rațional motivul din care nu poate fi reținută versiunea împrumutului și nici declarațiile martorilor Dinu Breabin și Andrei Guzic (vezi para. 27). Declarațiile lui Ghoerghe și Veaceslav Ioniță coroborează cu probele materiale, iar motive de a le pune la îndoială nu există. Prin urmare, în această parte argumentele din recurs nu se încadrează în temeiul stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

40. Apărarea susține că, Ion Cerchez a fost provocat. Completul notează că folosirea măsurilor speciale de investigație, cum ar fi agenții sub acoperire, nu încalcă automat dreptul la un proces echitabil. Totuși, având în vedere riscurile de provocare, folosirea acestor măsuri trebuie să respecte anumite limite (a se vedea hot. CtEDO ([Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51). Urmează a fi analizat comportamentul suspectului și al agentului sub acoperire, precum și garanțiile procedurale împotriva abuzului. Agentul sub acoperire trebuie să aibă un rol pasiv și să nu incite la comiterea infracțiunii care altfel nu ar fi fost comisă (idem, § 55). Printre garanțiile procedurale împotriva abuzului se numără existența informațiilor preliminare că persoana suspectă a fost implicată în activități

criminale similare și este predispusă să comită infracțiunea (a se vedea hot. CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 38), existența unui mecanism clar de autorizare al măsurii (a se vedea hot. CtEDO ([Ramanauskas v. Lituania](#), 2008, § 51) și oferirea posibilității procesuale pentru apărare de a invoca efectiv provocarea în procedurile judiciare (a se vedea hot. CtEDO [Bannikova v. Rusia](#), 2010, § 54).

41. Argumentul apărării precum că Gheorghe Ioniță ar fi fost din start sub controlul organelor de drept, a acționat provocator și a înregistrat discuții fără autorizarea judecătorului de instrucție, la indicația acestora este neîntemeiat. Suma de 1.500 de euro a fost primită de Cerchez încă în august 2017 (vezi para. 9). La acel moment nu a fost efectuată nici o înregistrare de către Gheorghe Ioniță. Ioniță a fost agent sub acoperire pe un alt caz. Un acord de colaborare a fost semnat de el cu procurorul care investiga un caz de trafic de droguri în iulie 2017. Potrivit aceluși acord, el a acceptat să colaboreze în vederea dezvăluirii surselor de răspîndire a drogurilor. Acesta a realizat obligația asumată și a beneficiat de liberarea de răspundere penală (vezi para. 21). Gheorghe Ioniță a indicat clar că a efectuat înregistrarea din octombrie 2017, din proprie inițiativă, după ce a fost amenințat de Ion Cerchez și i-au apărut bănuieli că acesta nu realizează ceea ce promite (vezi para. 9). Cauza penală a fost pornită în baza sesizării lui Gheorghe Ioniță din 09 ianuarie 2018 (vezi para. 8). Conținutul discuției din octombrie 2017 dintre Ion Cerchez și Gheorghe Ionița denotă clar că ei vorbesc despre influența pe care Cerchez a promis-o anterior și care nu s-a soldat cu succes. În discuție el recunoaște că a primit și că a transmis bani unor persoane publice. Tot el susține că trebuie să recupereze aceste mijloace pentru a le transmite altor persoane în vederea influențării celor din Hîncești. În cadrul acelei discuții, Cerchez nu menționează niciodată că banii ar fi fost luați cu împrumut. Nici Ioniță nu afirmă că acesta ar trebui să realizeze influența pentru a fi scutit de careva datorie (vezi para. 11). Ioniță doar l-a întrebat pe Cerchez ce are de gînd să facă, la care acesta a indicat că va merge să ceară banii, după care a afirmat că va merge să vorbească la Hîncești. În astfel de condiții, este evident că și în primul episod și în cel de al doilea inițiativa a aparținut lui Ion Cerchez. Determinarea unui inculpat la discuții despre o faptă de corupție care a avut loc în trecut nu reprezintă provocare la infracțiune. Folosirea în procesul penal a unor probe obținute în afara procesului penal nu este contrară nici art. 6 CEDO (a se vedea decizia CSJ nr. [1ra-1280/2023](#), § 38). Cele menționate combat argumentul apărării referitor la controlul acțiunilor lui Gheorghe Ioniță de către organul de urmărire penală în perioada iunie decembrie 2017. Prin urmare, în această parte recursul apărării este vădit neîntemeiat.

42. Din considerentele în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Anatolie Pitel în numele condamnatului Ion Cerchez, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru